

Dosarul nr. 1ra-1989/2021

1-20037174-01-1ra-24092021

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpatul Sabov Alem cu avocatul Rogoan Liubovi, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Sabov Alem, născut la xxxx, originar din xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 16.03.2020 - 03.02.2021 (prima instanță);
2. 03.03.2021 - 06.07.2021 (instanța de apel);
3. 24.09.2021 - 22.02.2022 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 03 februarie 2021, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Sabov Alem a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal (episodul cu partea vătămată Dondiuc Ruslan) la o pedeapsă de 1 an închisoare;

- art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal (episodul cu partea vătămată Andronic Valeriu) la o pedeapsă de 1 an închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Sabov Alem i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 1 an 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Prin aceeași sentință a fost condamnat pentru comiterea aceluiași infracțiuni și Tinerelu Cristian, în privința căruia hotărârile judecătorești în prezent nu se contestă cu recurs ordinar.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Tinerelu Cristian și Sabov Alem, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în

intervalul de timp cuprins de la 03 februarie 2020, ora 23:00, până la 04 februarie 2020, ora 02:00, pentru realizarea scopului infracțional, profitând de faptul că acțiunile acestora rămân neobservate de către terți, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, prin forțarea geamului de la ușa din spate, dreapta a automobilului de model "Nissan Pathfinder", cu n/î xxxx, care era parcat în ograda comună de pe str. Belinski, 69, mun. Chișinău, au pătruns în automobilul supra menționat de unde pe ascuns au sustras un set de chei de marca "H&Q KRAFT", la preț de 150 euro, care conform cursului oficial al BNM la acea perioadă constituia suma de 2892 lei, un cric de model "Nissan", la preț de 400 lei, o pompă electrică de model "Nissan", la preț de 500 lei, o lanternă, la preț de 350 lei, o geantă, la preț de 600 lei, un parfum de marca "Dolce & Gabbana Blue", la preț de 1080 lei, un cuțit de marca "Filtron", la preț de 500 lei, un telefon mobil de model "OUKITEL", la preț de 800 lei, un set de cabluri pentru transfer curent auto, la preț de 250 lei, o scurtă fără mânici, la prețul de 450 lei, o scurtă de tip militară, la preț de 300 lei, 2 perechi de ochelari, la prețul total de 600 lei, o husă pentru ochelari la preț de 100 lei, un încărcător universal pentru baterii, la preț de 150 lei, un MP3 Player cu telecomandă, la preț de 120 lei, un flash card de model "Toshiba 2GB", la preț de 80 lei și un indicator, la preț de 200 lei după care cu mijloacele financiare sustrase au părăsit locul comiterii infracțiunii, deplasându-se într-o direcție necunoscută, astfel cauzându-i în rezultat părții vătămate Dondiuc Ruslan daune materiale în proporții considerabile în sumă totală de 9372 lei.

Prima instanță a calificat aceste acțiuni ale inculpatului Sabov Alem în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în automobil, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

1.2. Tot ei, Tinerelu Cristian și Sabov Alem, la data de 09 februarie 2020, aproximativ la ora 05:00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, au pătruns în bucătăria comună, situată la et. x a blocului locativ de pe str. Xxxxxx, mun. xxxxx, de unde pe ascuns au sustras o bicicletă de model "Tronix" la preț de 4000 lei, o bicicletă de model "Liotto" la preț de 5000 lei, un cântar electronic la preț de 700 lei, un burghiu electric de model "Bosch" la preț de 5000 lei, un burghiu tip ciocan de model "Bosch" la preț de 5000 lei, o geantă pentru valize la preț de 2000 lei, o plapumă de 1000 lei, după care cu bunurile sustrase s-au deplasat într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate Andronic Valeriu o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 22700 lei.

Prima instanță a calificat aceste acțiuni ale inculpatului Sabov Alem în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în domiciliu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către:

2.1. Avocatul Rogojan Liubovi în numele inculpatului Sabov Alem, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea unei pedepse non privative de libertate, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- inculpatul Sabov Alem și-a recunoscut vina pe deplin, a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, regretă cele săvârșite, a săvârșit infracțiunea când avea vârsta de 18 ani, dar încă nu avea împlinită vârsta de 21 ani;

- toate obiectele furate au fost returnate părților vătămate, acțiuni civile nu au fost înaintate, cheltuieli judiciare nu au fost solicitate, mama acestuia are nevoie de ajutor și susținere.

2.2. Avocatul Garaba Mihai în numele inculpatului Tinerelu Cristian, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri cu stabilirea unei pedepse non privative de libertate, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2021, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul Sabov Alem a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a menționat că prima instanță a ținut cont la stabilirea pedepsei de criteriile de individualizare a pedepsei penale, de procedura în care s-a examinat cauza, de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului care a comis mai multe fapte ilegale, la moment se află în detenție, fapt ce denotă că pentru Sabov Alem săvârșirea infracțiunilor capătă un caracter sistematic, acesta ignorând cu desăvârșire prohibițiile impuse de legea penală.

Mai mult, instanța de apel a indicat că infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) Cod penal prezintă un grad prejudiciabil sporit, or s-a atentat la proprietatea persoanelor, din aceste motive, în scopul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, precum și în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane corectarea și reeducarea inculpatului Sabov Alem nu ar fi posibilă fără izolarea acestuia de societate, astfel acestuia urmează a-i fi aplicată o pedeapsă doar privativă de libertate, sub formă de

închisoare, deoarece doar astfel de măsură de pedeapsă își va atinge scopul pedepsei penale și va da posibilitate inculpatului de a se reabilita în fața societății.

La fel, instanța de apel a reținut că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestuia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a atestat că inculpatul Sabov Alem a recunoscut vina integral pe toate capetele de acuzare, regretă cele comise și se căiește sincer, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, anterior a mai fost judecat pentru infracțiuni similare, iar concluziile necesare nu și le-a făcut, și din nou a comis cu intenție infracțiunile respective. La momentul comiterii infracțiunilor inculpatul avea vârsta de 18 ani, dar încă nu avea împlinită vârsta de 21 ani.

În același context, instanța de apel a indicat că circumstanțe atenuate în privința lui Sabov Alem au fost reținute recunoașterea vinovăției, căința sinceră, restituirea prejudiciului, săvârșirea infracțiunii de către o persoană tânără, care la momentul comiterii infracțiunilor avea vârsta de 18 ani dar nu avea împlinită vârsta de 21 ani, iar ca circumstanță agravantă a fost reținută săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.

Instanța de apel a considerat că argumentele din apel de a aplica o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, nu sunt fondate, or apelul nu este susținut de o argumentare în fapt și de drept, fiind unul formal, prin urmare prima instanță corect a individualizat pedeapsa ținând cont de procedura în care s-a examinat cauza, de circumstanțele atenuante și agravante, de persoana inculpatului care anterior a mai fost judecat pentru infracțiuni similare, circumstanțe care duc la concluzia că pentru inculpatul Sabov Alem săvârșirea infracțiunilor capătă un caracter sistematic.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către inculpatul Sabov Alem cu avocatul Rogoan Liubovi, care nu indică nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, dar își manifestă dezacordul cu individualizarea pedepsei stabilite și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată inculpatului Sabov Alem o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În argumentarea recursului, recurenții invocă:

- la momentul săvârșirii infracțiunii inculpatul Sabov Alem avea vârsta de 18 ani, și-a recunoscut vinovăția pe deplin, a înaintat cerere de examinarea a cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, se căiește sincer de cele comise, acțiunea civilă nu a fost înaintată, a contribuit la descoperirea

infracțiunii, i-a decedat tatăl și sora sa, iar mama sa are nevoie de ajutor și de susținere pe care doar el o poate oferi, or aceștia nu au alte rude;

- va confirma încrederea instanței de judecată, în caz că i se va stabili o pedeapsă non privativă de libertate.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Astfel, indică că soluția instanței de apel referitor la categoria și mărimea pedepsei stabilite este în conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În acest sens, a indicat că instanțele de judecată, și-au argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, au ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, iar în final stabilindu-i lui Sabov Alem o pedeapsă echitabilă.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursul ordinar în termen.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului, recurenții își manifestă dezacordul cu individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Sabov Alem, considerând că acestuia urmează ai fi aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, critici ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Cu referire la criticile recurenților reflectate în pct. 4 a prezentei decizii, precum că a fost aplicată o pedeapsă prea aspră cu închisoare, greșit individualizată,

nefiind luate în considerare toate circumstanțele ce țin de personalitatea inculpatului Sabov Alem care la momentul săvârșirii infracțiunii avea 18 ani, că și-a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise, acțiune civilă nu a fost înaintată, a contribuit la descoperirea infracțiunii, a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a decedat tatăl și sora, iar mama sa are nevoie de ajutor, neavând alte rude, Colegiul penal lărgit constată că sunt neîntemeiate și reprezintă opinia subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată.

În acest sens, Colegiul penal lărgit invocă că din conținutul sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, rezultă cert că au fost luate în considerare circumstanțele invocate supra de recurenți, pedeapsa definitivă de 1 an 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fiind stabilită inculpatului Sabov Alem pentru concurs a infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea în deplină măsură a prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, cu reducerea cu o treime a limitelor pedepsei cu închisoarea, precum și a criteriilor generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, în vederea realizării scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului Sabov Alem, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, Colegiul penal atestă că aceste prevederi legale au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale și la personalitatea inculpatului Sabov Alem, care la momentul comiterii infracțiunii avea vârsta de 18 ani, dar încă nu avea împlinită vârsta de 21 ani, s-a căit sincer și regretă cele comise, a restituit prejudiciul cauzat, gravitatea infracțiunilor săvârșite care sunt mai puțin grave, că săvârșește sistematic infracțiuni similare, dar nu se corectează și demonstrează că nu conștientizează gravitatea acțiunilor sale (f.d. 56, verso, vol. I), astfel, acestuia fiindu-i corect stabilită o pedeapsă definitivă de 1 an 6 luni închisoare, or pentru fiecare infracțiune în parte i-a fost stabilită o pedeapsă de 1 an închisoare din maximul de 4 ani prevăzut de sancțiunea art. 186 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea reducerii cu o treime în temeiul prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal analizând materialele cauzei, consideră că nu au fost identificate temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel, care este legală și întemeiată, or asupra aceluiași motive invocate în recurs, s-a expus suficient de argumentat și detaliat instanța de apel în decizia sa.

Astfel, motivarea deciziei instanței de apel, în care instanța s-a expus argumentat pe chestiunile esențiale supuse atenției sale ce țin de pedeapsa stabilită, în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile instanța de recurs

ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece decizia adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul Sabov Alem cu avocatul Rogoian Liubovi, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Sabov Alem**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **07 aprilie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

Dosarul nr. 1ra-1989/2021
1-20037174-01-1ra-24092021
22 februarie 2022

mun. Chișinău

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Timofti Vladimir

Conform art. 339 alin. (7), 340. alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe **Sabov Alem**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 februarie 2022, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul Sabov Alem cu avocatul Rogoan Liubovi, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Sabov Alem**, cu menținerea deciziei atacate.

2. Am semnat decizia conform prevederilor art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, dar nu am fost de acord cu motivarea și soluția adoptată și am propus o altă soluție, potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, și anume:

"De admis recursul ordinar declarat de către inculpatul Sabov Alem cu avocatul Rogoan Liubovi, de casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2021, în cauza penală privindu-l pe Sabov Alem, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată".

3. Pentru a fi mai succint, susțin în tot ce este indicat în partea introductivă și în pct. 1-5 a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 februarie 2022, nr. 1ra-1989/2021, în prezenta cauză.

4. Cu motivarea și soluția adoptată în speța dată nu sunt de acord, din următoarele considerente.

Accept constatarea vinovăției inculpatului Sabov Alem în baza mijloacelor de probă examinate de prima instanță, la fel consider că și calificarea acțiunilor inculpatului este corectă în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, dar nu accept ignorarea prevederilor Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, care a intrat în vigoare la 31.12.2021 (în continuare Legea nr. 243), în speța dată.

Potrivit art. 107 alin. (1) Cod penal, *"amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei"*.

În explicarea detaliată a acestei noțiuni, urmează să menționez că, prin lege organică, se stabilesc infracțiunile pentru care se acordă amnistia, condițiile și limitele de incidență ale acesteia, în Codul penal fiind enumerate efectele amnistiei, în raport cu momentul apariției acesteia (înainte de condamnare ori după condamnarea făptuitorului), iar în Codul de procedură penală sunt prevăzute dispoziții, referitoare la procedura aplicării amnistiei și la consecințele procesuale ale acesteia.

Consecințele produse de actul amnistiei conduc la înlăturarea răspunderii penale, a executării pedepsei sau, după caz, alte consecințe ale condamnării, pentru faptele săvârșite anterior apariției actului de clemență. Amnistia dobândește un caracter mixt, ea operând numai în rem (cu privire la anumite infracțiuni) și în personam (relativ doar la persoanele care întrunesc condițiile legii).

Art. 2 alin. (1) din Legea nr. 243 are, prin excelență, efect retroactiv, aplicându-se infracțiunilor săvârșite până la adoptarea actului de amnistiere.

Prin urmare, reieșind din cele stipulate în art. 2 din Legea nr. 243, în cazul în care persoana, în privința căreia se judecă cauza penală, întrunește condițiile stabilite în aceeași lege și nu cad sub incidența art. 6, este posibilă de a i se aplica actul amnistiei, dacă infracțiunea a fost comisă până la data de 24 decembrie 2021, pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal, aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961, prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea, pe un termen de 7 ani.

Procedura de aplicare a amnistiei față de persoanele inculcate este reglementată de art. 2 din Legea nr. 243, unde se indică expres că procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, dacă sunt întrunite condițiile expuse în prezenta lege.

Faza judecării cauzei, în conformitate cu prevederile din Codul de procedură penală, include toate instanțele ordinare de judecată, adică atât prima instanță, cât și instanța de apel și cea de recurs ordinar.

Potrivit practicii judiciare constante a Curții Supreme de Justiție, persoana, la faza judecării cauzei, se consideră ca având statut de inculpat, până când nu epuizează toate căile ordinare de atac.

Curtea Supremă de Justiție a rezultat asupra acestei conchideri, reieșind din aceea că, potrivit dispoziției art. 7 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori și instanțele de judecată. Mai mult ca atât, în Hotărârea Curții Constituționale nr. 10 din 16 aprilie 2010 se consemnează că, în Republica Moldova, dreptul intern și cel internațional reprezintă un tot întreg, o structură unitară. Așadar, în categoria actelor normative se includ și normele internaționale, la care Republica Moldova este parte. Având în vedere că, prin interpretarea prevederilor Convenției Europene, jurisprudența CtEDO face parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional (soft law), ea devine parte a dreptului intern. De aici, modificarea jurisprudenței CtEDO echivalează cu modificarea actelor normative interne.

Pe cale de consecință, se evidențiază că Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în statuările expuse în hotărârile sale, a menționat expres că persoana nu poate fi considerată că are statut procesual de condamnat, până când nu va epuiza

toate căile ordinare de atac, iar hotărârea în privința sa va deveni irevocabilă, în sensul art. 4 din Protocolul 7 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea în acest sens cauza Nikitin c. Rusiei, hotărârea din 20 iulie 2004, paragraf. 35-37).

Hotărârea judecătorească irevocabilă în procedura penală, care nu poate fi contestată prin exercitarea unei căi ordinare de atac, urmează a fi diferențiată de cea definitivă, care poate fi atacată printr-o cale ordinară de atac.

Astfel, deși orice hotărâre irevocabilă este definitivă, nu orice hotărâre definitivă este și irevocabilă.

În acest context, este relevant de a reține că o hotărâre judecătorească, care nu mai este susceptibilă niciunei căi de atac ordinare sau care nu mai este susceptibilă căilor de atac, din cauză că acestea au fost epuizate sau termenele de exercitare ale acestora au expirat, este irevocabilă (nu poate fi rejudecată de nicio jurisdicție, cu excepția unor cazuri excepționale).

O astfel de hotărâre dobândește putere de lucru judecat (res judecata).

Din atare considerente, până la devenirea hotărârii judecătorești irevocabile, orice instanță ordinară este în drept, în baza art. 2 din Legea nr. 243, să aplice actul amnistiei față de inculpat și să pronunțe o hotărâre de încetare a procesului penal, pe cauza penală.

În cursul judecării cauzei, la orice etapă a procedurilor, încetarea procesului penal are loc cu acordul scris al persoanei inculpate, în temeiul art. 2 al Legii nr. 243.

În atare situație, instanța de judecată va pune în discuție solicitarea inculpatului, privind încetarea procesului penal, după care se va retrage în camera de consiliu și va adopta o sentință de încetare a procesului penal. În cazul dat, la adoptarea hotărârii de încetare a procesului penal, nu se analizează probatoriul.

În cazul în care inculpatul refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) și (3) din art. (2) din Legea nr. 243, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.

Am propus dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în speța dată pentru a da posibilitate tuturor participanților la proces să se expună asupra aplicării Legii nr. 243, plus să mai aibă și o cale de atac ordinară (recursul ordinar) dacă nu vor fi de acord cu soluția, prin ce ar fi respectate prevederile art. 6 a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adică dreptul părților la un proces echitabil.

Astfel, constat că în speța dată urma a fi pusă în discuție aplicarea Legii nr. 243 în privința inculpatului Sabov Alem, deoarece nu văd interdicții la aplicarea Legii

nr. 243 în privința lui, pentru ce am propus o altă motivare a deciziei instanței de recurs ordinar și o altă soluție, indicată în pct. 2 a prezentei Opinii separate, dar fără a oferi vreo careva motivare în decizie, ceilalți judecători din Colegiu au ignorat aplicarea Legii nr. 243 în speța dată, cu ce nu sunt de acord categoric.

Judecător

Timofti Vladimir